

Уредништво и Администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима „Преса“ за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.Претплата, тромесечно 36.— дин.,
полугодишње 72.—, годишње 144
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 22 АВГУСТА 1942

БРОЈ 39 — ГОД. П

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

НЕУСПЕЛА, ДИЛЕТАНТСКА ПРЕТСТАВА НА ЛАМАНШУ

Лондон, 21 августа. — Остаци шарене дилетантске дружине који су покушали да приреде бесплатну претставу код Дијепа, подавили су се у Ламаншу.

Пада у очи да је у овој дружини, која је била режирана од Енглеза, било разне бораније само нигде није било Енглеза. Канађани, Деголисти, Американци и тути кванти, сви су били заступљени само се о Енглезима не чу ништа.

Код идуће претставе — ако им падне на памет још који пут слична авантура — биће употребљени Пољаци, Хиндуси, црнци са Кубе али Енглеза опет неће бити. Њима је добро у хладовини а док буде ђурана — биће и подварка.

УПОТРЕБИЋЕ И ЊЕГА

Лондон, 21 августа. — Енглези су пронашли начин да се ослободе оне булументе емиграната која база по Лондону. Одредују их у одреде за искрцавање из којих се нико не враћа жив.

Сада ће да употребе ђенерала Симовића за те одреде пошто је он стручњак за трке, а код Енглеза тркачи имају првенство...

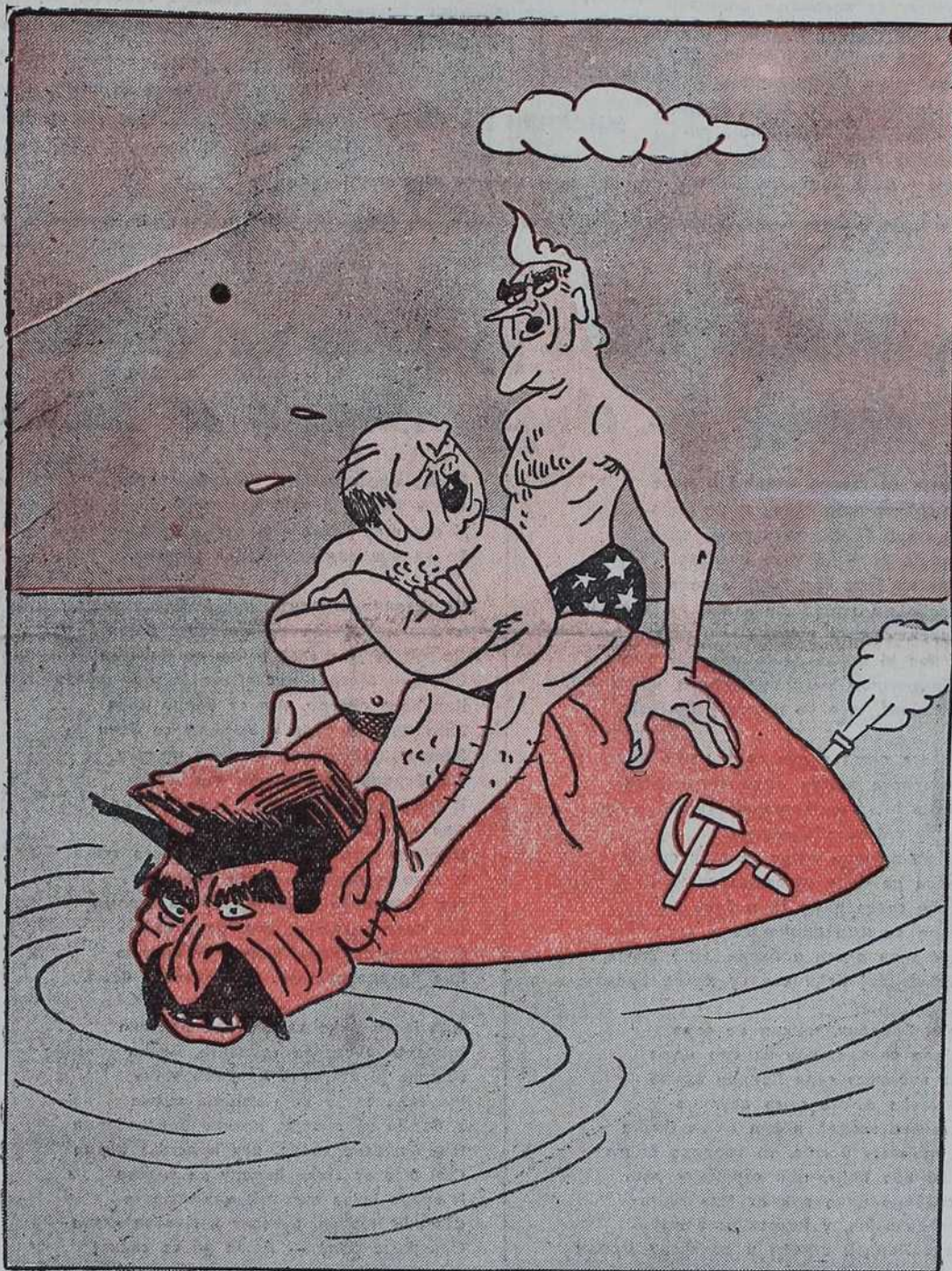
ИСТРЧАО СЕ

Лондон, августа. — Овде је изазвала велику сензацију изјава Хермана Вица, приватног секретара Черчила, у којој је, ваљда под утицајем вискија, признао: — Како да пребацимо милион војника у Европу кад немамо довољно бродова!

Над лорд
иде у војску

— Допустите да вам се претставим, my dear colonel!

— Ако нам наша гумена животиња не испусти ваздух — сами се нећемо превести преко воде!

ТРЛА БАБА ЛАН ДА ЈОЈ ПРОЂЕ ДАН

Лондон, августа. — »Рајтер« јавља из Москве: Црвене трупе повукле се на нове положаје, пошто је на конференцији између Черчила, друга Стаљина и мистер Харисона у Москви одлучено да се отвори други фронт — од позади првог фронта.

На питање дописника »Рајтера« какав је резултат конференције, Черчил му је одговорио:

— Какав резултат ви очекујете! Ми смо дошли да се мало прочаршијамо. Унапред знамо да је болшевичка песма »други фронт« и ми смо зато унапред спремили одговор: Држите прави фронт, а ми се молимо Богу за вас.

КОЈА КОКОШ МНОГО КОКОЋЕ, МАЛО ЈАЈА НОСИ

Сиднеј, августа. — Демантују се све вести да у Аустралији влада нервоза пред новим јапанским поморским успесима. Пре свега, Јапанци су потукли америчку флоту код Соломонских острва, а затим, ми смо примили америчку помоћ у виду демантија да су Јапанци победили код Соломона. Пошто ми располажемо са великом количином још не употребљених демантија, мислимо да их много треба искористити.

ХАПШЕЊЕ »ЗЕЛЕНИХ КОШУЉА«

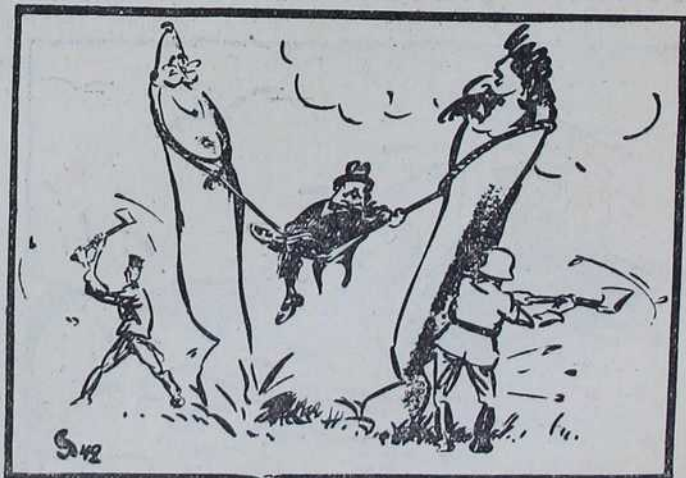
Каиро, августа. — Већи број чланова »зелених кошуља« националистичке странке у Египту, похапшен је по захтеву британских власти, јер »зелене кошуље« »угрожавају« безбедност армија и сугерирају Британцима мисао: »Не липши, магарче, до зелене траве.«

у мулашки

БАЈАЊЕ

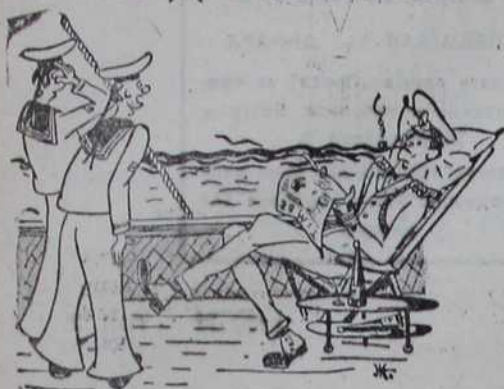
Кујбишев, августа. — Пошто им је војска свуда потучена, Стаљин и другови позвали су, из целог англосаксонског света, бабе најваке на један састанак у Москви на коме се бајало и врачало.

Чује се да је главна баба Рога за ову седницу, Винстон Черчил, лично бацао угљевље и гледао у шољу, али није могао да помогне. Трупе осовине су дошле до Кавказа па је бајање прекинато.

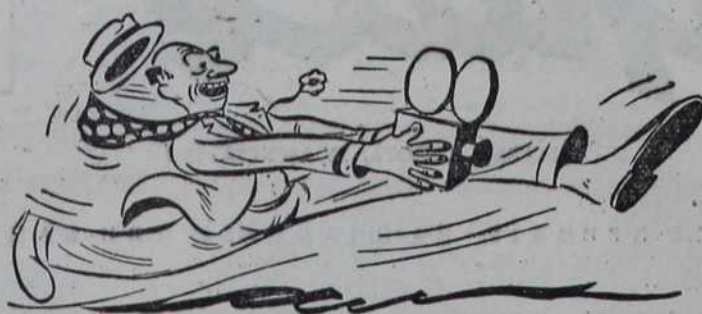
Један коме се не жури

ЛУДА СРЕЋА

— Господине капетане, видели смо немачку подморницу!..
— Срећа што она није видела вас.

Преглед СТРАШНЕ

САВЕЗНИЦИ

— Дођавола, мени се учинило да сам овај пут привезао медведа а он се ослања на мене.

ВАЖНЕ ОДЛУКЕ САВЕЗНИКА

Лондон, август. — Према писању «Тајмса» на седници ратног савета донета су одлуке велике историске важности. Наводимо неке од њих:

1) Одлучено је: да се настави што интензивнија фабрикација бајки за земље наведено на такан лед. У ту сврху повећаће се број дневних радио-емисија, а по могућству, отвориће се и већи број станица...

2) Да се настави што интензивнија фабрикација обећања помоћи за разочарана савезнике: Стаљина и Чанг-Кеј-Шека...

3) Да се непријатељи застраше што страшнијим претњама. У ту сврху ангажовано је неколико стотина произвођача стрипова за децу.

4) Да се будући сопствени пораз величају много више но што се то досада чинило, и да се сваком генералу, који изгуби битку, подигне по који монументалан споменик, и

5) Да се састанак поново одржи посла неког значајнијег пораз...

Зaista, како се одмах може приметити, ове одлуке ће бити од врло велике историске важности...

Ејџирам

По угледу на буржује Стаљин нови орден кује: По имену: назадњак. Али ту ће место крста Орден бити нова врста А на њему слика: рак.

Очинлеку задња нада Да му конвој не настрада Продужила мало век Ал енглеске, ето, лађе Опет иста судба снађе Потону и Очинлек.

НЕЋЕ ДА ИГРАЈУ ПО ТАКТУ

Агенција «Рајтер» јавља: У иностранству се последњи догађаји у Индији сасвим погрешно разумеју. Пре свега, није истина да смо похапсили све народне вође, пошто је вицекраљ у слободи, као и индискe махараџе које добијају плату у фунтама. Оно мало пуцњаве у масе је само пробање

борбених способности наших индискe трупа. Не може нам се порећи да смо ми увек били за мир и покој индуског народа, али њихова је кривица што неће да играју како ми свирамо.

МИСЛИЛИ НА СНАГУ

Према писању «Дејли Телеграф» ситуација на Источном фрон-

ту много је зацрнила за црвене, али кривица није до војника него до немачких тенкова, који су много бољи и надмоћнији. Дакле, болшевички генералштаб мислио је да вата на снагу, а не на технику, али прођоше та времена кад је дувала ђораве Анђелија.

МЕТЕРЕОЛОШНИ ИЗВЕШТАЈ

Барометарски стуб јако колебаљив. У многим деловима света догађају се чудни феномени. Тако је, на пример, на Кавказу, где иначе влада суптропска клима, ударила мењава са снежним сметовима и клизавицом. На морима се појављују пожари и чудне појаве из морских дубина које потапају бродове.

Европа: У средњој Европи време врло лепо. Лепо време и у осталим деловима континента, са изузетком британских острва где је велика магла и непогода. Око Малте пада огњена киша а у Средоземном мору, чудне појаве из морских дубина потопиле су један конвој и неколико носача авиона. На истоку Европе веома бурно време. Над Волгом провала облака пуних бомби и граната а на Кавказу земљотрес у близини морске обале. Може се, у овом делу Европе, очекивати и даље погоршавање времена.

Америка: Слана и лапавица, а на океанима велики мраз који је заледио сваки саобраћај. Ушћа Мисисипе и Лоренцове реке залешена. Хладан ветар изазива трескавицу у Белој кући.

Азија: У Индији ситна киша росуља која је овлажила енглеску власт и ова почиње да буђа. У средњој Азији врло променљиво време са ветровима и повременим пљусковима. Барометар пада.

Иза ћошка

Амерички часопис «Фортјун» пише да многи људи данас у Америци верују «да се победа налази иза ћошка».

Само они изгледа заборављају да се испред ћошка налазе све сами англосаксонски пораз.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Черчила по илави ударила цијла -- лемају га свуда, Индија се гујла

На Темзл се створи невоља и прапа Од немоћног лава сваки своје дрпа Скочи стари Ганди, па у ситно везе Из Индије хоће да тера Енглезе Енглезл из беса сад Гандија гоне Ал' слабо им вреди, лађа већ им тоне Не помаже терор а још мање сила Само нов је доказ да је лав при крају Кад британском лаву поломљена крила Крв невиних, што се проли у Бомбају

Из целога света стижу сада вести Сви енглеске власти желе се отрести На ниске је гране Британија спала У Египту војска уби генерала Хиндуски војници скачу са свих страна Не желе да буду топовима храна И Драпи свуда дижу се и буне Енглеско се име проклиње и куне Зато Черчил дрхти и бледи, крај Темзе На британској лађи све су прсле бремзе.

Највећи бродови, високи ко гора Тону као сламке, иду на дно мора И ова околност сада Лондон брине Од највеће флоте само олупине Не помаже конвој, а још мање флота Што промаши бомба, то торпедо смота Осташе без лађе, при свршетку рата Од судбине црне већ их језа хвата А ортаци вајни, у накрст их вежу Рузвелт Лондон зграби у доларску мрежу

И сад конферншу и нагодбу траже Ал' и Америка оста без тонаже И сад иста слика код оба ортака То су два дедака, обадва једнака.

На источном фронту, већ је близу краја Ништа не остаде од «црвеног рајак» Дошло се до Волге и чак до Кавказа Све што Москва прича, све је гола фраза Кад дела говоре, тад су бледе рочи Зато Стаљин сада у Кремљу се бечи Звечкао је сабљом и чинио пљачку Ал' Европа њега преби као мечку И сада је смирен, Бога моли гласно Али покајање ово дође касно Сад цео свет види шта је Москва хтела И зато је сада за опело зрела Јер Стаљин је хтео Европу да згроми Ал' сада се њему, ето, руда сломи И освета страшна, целату се спрема Кад правда захтева, тад милости нема.

Ова јесен биће за све нас одлучна Прошла је сезона трновита, мучна Победа је стигла и плодове њене Уживаће свако који напред крене У борби за правду, против болшевизма Нек ишчезне злоба, нек престане пизма Они што су хтели Европу да смлате И право је да сад, цео цех исплате Стаљин, Черчил, Рузвелт и њихова клика Одиграше ролу — може да се слика!

После потапања «Игла»

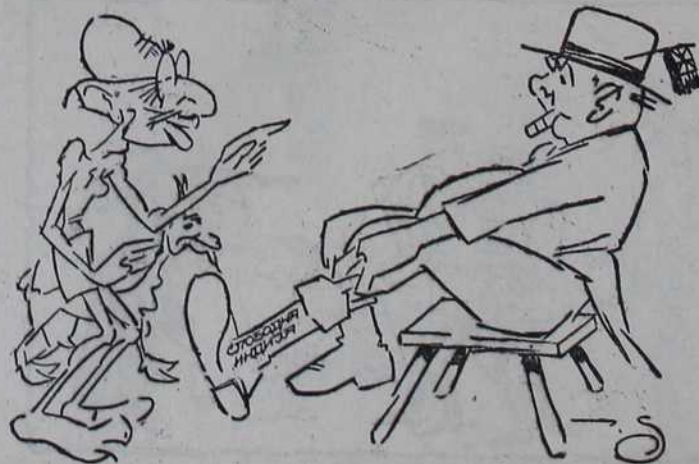

— Само хладнокрвно, boys!

Бодљикави лексикон

- Алфурско море — утопљена нада Аустралијанаца
- Носач авиона — згодан циљ за подморнице
- Кубан — река која многима неће моћи да опере образ
- Средоземно море — географски појам за пропале енглеске конвоје
- Очинлек — Девојка за све, енглеског генералштаба
- Други фронт — Други изрез за ратну импотенцију
- Индија — Симбол енглеских а циљ америчких ратних циљева
- Атлантска декларација — мамац за хватање сомова
- Чункинг — Чардак ни на небу ни на земљи.

Слобода Индије

ГАНДИ: — Не иде чизма на ту ногу, my dear!

Сатворите БОДЉЕ

Разлика у диференцији

Питање београдског фудбалског првака опет зависи од разлике голова. Окрени, обрни па је опет разлика у диференцији.

Тркачи на прешек

Сви Тимошенкови војници оглашени су за професионалне тркаче па се зато више не могу појављивати на аматерским приредбама.

Резултат боксерског првенства

Последњи резултати боксерског првенства које је одржано на Таш-Мајдану гласе: две поломљене вилице, тридесет испалих зуба, двадесет разбијених носева и десет модрица по лицу. Како се види приредба је добро успела а тежих повреда није било.

СПИКЕР РАДИО ЛОНДОНА

— Приликом тога бомбардовања изгубили смо три апарата док су се наши пилоти вратили неопштећени у своје базе.

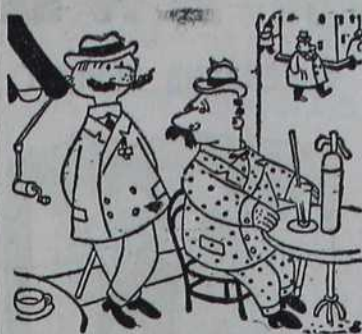
„Кеш енд кери“

По закону «кеш енд кери» [За паре и оца дерк!] Продавали Јенки паће Све док и њих зорт не снађе Растури се братска моба, Ретка поста ратна роба, Сада, место авиона, Топова и камиона Сад шаљу за паре мале Својој браћи ђенерале.

Рекордер

Највише летова у ваздуху и најстарији по годинама летач у свету јесте Винстон Черчил који је за последње три године прелетео 100.000 километара. У погледу једрења по мору он такође држи рекорд са 46.000 км. Најинтересантније је то да он лети без пилота и броди без крме, па је сигурно да ће на крају сломити врат.

Реклама

— Пошта сада много задоцњава. Замисли има 20 дана како сам написао Милану писмо и још га носим у џепу.

САВРЕМЕНА Мирс

Потак и — осовина

Бесполени неки бата По обали Њила гаца И тако у шетњи својој Стиже до једног мудраца.

„Реци, чико, ако знадеш И ако ти мозак цима Шта ти мислиш, пријатељу О несретним Енглезима?“

А мудрац се намрштио Како само мудри знају. „Енглези су један точак!“ Рећи ће му он на крају.

„Какав точак?“ — насмеја се Овај бата мудрој глави. „С' Енглезима какве везе Точак има; не бенави“.

„Ти знаш, синко, рече мудрац Точак, направа је фина Да би могао да се креће Побретна му осовина А она га штедит неће Па га врти и окреће“...

Чаршалији

У рекламној кад је сврси Он се хвали, па се прси Прво место жели фрај А кад треба прилог дати Он ће увек вешто знати Да се склони где у крај...

Мишљење

— Најбоље је носити перику на глави.

Москви

Већ из тебе беже, у самртном страху Јевреји, масони, тевабија цела Нестаће сва трулеж у једноме маху Провретаће опет вароши и села Забрујаће звона с' хришћанскога Кремља Од црвене куге спободна је земља.

НЕДЕЉА ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 16 АВГУСТА

Имам једног пријатеља, старијег човека, кога одавно нисам видео. Данас се шетам кроз варош, и кога да угледам — њега. Поздрави смо се лепо, и ја га упитах што се тако ретко виђа.

— Мани ме — каже он и слеже раменима — онај мој старији син правио неке шпекулације па га осудили на месец дана принудног рада.

— Па шта је са њим?
— Добро је: посетио сам га на раду и остао месец дана у посети.

ПОНЕДЕЉАК, 17 АВГУСТА

Седим данас у бифеу са друштвом и причамо о свему и свачему а највише, разуме се, о актуелним догађајима.

— Не знам како ви — рећи ће одједном наш пријатељ Тића — али тек у овом рату ја сам видео своју жену у правој боји.

— Како то? — питамо ми. — Да не утичу догађаји на њу?

— Јок, брате, него нестала она фарба за косу па сам тек пре неколико дана видео да ми жена није плавуша него некако шућмураста.

УТОРАК, 17 АВГУСТА

Одем данас у биоскоп и случај ме нанесе да добијем место иза неких шипарица. На њима све

модерно: и фризура, и хаљина, и ципеле од канапа. И разговор, разуме се.

— Замисли — каже једна — од како морамо кући рано, мени страшно досадно па сам замолила Ђоку да ми да неки љубавни роман.

— Па је ли ти дао?
— Дао, али замисли, то није био љубавни роман него нека глупост о браку.

СРЕДА, 19 АВГУСТА

Данас је моја сусетка грдила мужа који је од вајкада волео мало више да гуцне. Грдила га тако једно пола сата и најзад му рекла, кроз сузе:

— Није те срамота! Озбиљан човек, и на положају а пијеш ракију као воду.

— Море, слушај, жено — рекао је мужић весело — да ти знаш какве су ове данашње бифеције, тачније би рекла: пијеш воду као ракију.

ЧЕТВРТАК, 20 АВГУСТА

Јутрос, у канцеларији, догодила се једна чудновата ствар: један наш колега који је редовно задоцњавао по двадесетину минута, стигао јутрос десет минута раније.

— Ама, како то? — чудимо се ми. — Како се то десило да дођеш раније?

— Море, маните — вајка се наш колега — до сада сам се у-

век управљао по оним општинским сатовима, а јутрос ме натера ђаво да погледам у свој сат.

ПЕТАК, 21 АВГУСТА

Шетам се данас са једним својим познаником, познатим бонвиваном и човеком коме на срцу леже отмени манири. Био је пун жалбе на наш невоспитан свет.

— Данашњи људи — каже он — баш немају ни мало осећања, центлменства према дамама. Тако су јуче, у трамвају, просто уживали гледајући како ја седим а моја вереница стоји, и ни један да се сети да уступи дами место.

СУБОТА, 22 АВГУСТА

Моја комшика, госпа Цана, врло је љута и нервозна. Сваки час се дохвати са неким па га набруси, да све пршти. Јутрос дохватила на миндрос свога Пају па узела да га риба. А он само ћути и жмирка.

— Што се не браниш, мумијо? — дрекну она на њега. Беле ме пене спопале да ти докажем како ниси у стању да помогнеш жену, а ти завезао па ни речи...

— Нисам луд — одговори Паја равнодушно. Ти то и чекаш. Ја да одговорим а ти да наставиш, али ја нећу да ти дајем инекције... Овако мораш да ућутиш...

Госпа Цана само залупи вратима и уђе у кућу а њен Паја се окрете мени и рече:

— Жена је као будилник. Ако је не навијаш, није опасна!...

Уштеда има ново?...

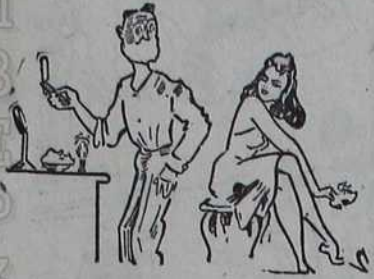

— АМА, ШТА ТИ БИ, ШТО ПРАВЕ ЧУДЕСА?
— ЕТО, ПРВИ ПУТ ПОСЛЕ ГОДИНУ ДАНА СРЕТОХ ПОЗНАНИКА, КОЈИ МЕ НИЈЕ ПИТАО, ШТА ИМА НОВО!

ШИРЕНА СТРАНА

Она не зна

— Дођавола, ко је упропастио мој бријач!
— Не знам, кад сам јуче отварала кутију сардина био је оштар.

— Реци ми Перице, обраћа се професор реалке ђаку, реци ми једну стварну именицу.
— Удовица! одговара Перица.
— Е, добро, вели професор, зашто је удовица стварна именица?
— Зато што се може видети и опипати.

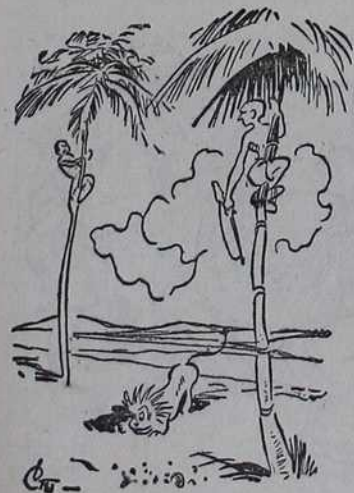
Диктандо

— Дали још увек диктираш твојој лепој дактилографкињи, љубећи јој онај млечни врат?
— Бавола, зар ти не знаш? Ожењено сам се њом и сад она мени диктира без пољубаца.

— Дивно изгледате вечерас, госпођице Јованка!
— Штета што ја и вама то не могу рећи.
— Е, онда учините оно што и ја — лажите!

Неко причао у друштву како је једно псето ујело његову ташту.
— А је ли псето било бесно? упитао је неко.
— Није!
— Е, ко зна, може и побеснети.

— Хало, Макс, пуцај! Ти имаш пушку!
— Да, али меткови су код тебе, Карл!

— Умро практикант Пера и све што је имао оставио је дому сироте деце.
— То је лепо! А шта је оставио?
— Три сина и две кћерки.

Госпођица говори љутито учитељу француског језика, који је пољубио:

— Господине, како се усуђујете да ме пољубите, кад сте ви учитељ француског језика а не музике?

— Милостива, дајте ми нешто да једем.
— Чекајте, док не дође мој муж.
— Али, госпођо, ја нисам људоджер...

На часу зоологије

— Перице, где живе кенгури!
— У Аустралији.
— А где је Аустралија!
— На граници Америке и Јапана.

Дошао Паланчанин у Београд и пита свога рођака Београђанина: колико је велики Београд?
— Па има једно три до четири хиљаде кавана, пивница, бзрова и ресторација, па сад цени колики је.

— Не знам што се предомишљате? Девојка је лепа, богата, отац јој је фабрикант...

— Имате ли фотографију?
— Девојчину?
— Не, фабрике.

— Ало, ко је тамо?
— Овде управник Заложне банке.

— Молим вас колико је сати?
— Каква је то дрскост да ме узнемиравате у поноћ?
— Па мој је сат код вас.

У радњи

— Чиме могу да вас услужим!
— Дајте ми једну мишоловку на коју се хватају мишеви без славине.

— Ако шеф не повуче своју реч, ја сутра одлазим из службе.

— А шта ти је рекао?
— Да ће ме најурити.

Жена с брадом

У једној шатри, на вашару код Маркове цркве, показује се радозналој публици «жена с брадом». Један од посматрача упита малу девојчицу, ћерку сопственика шатре:

— Ова жена с брадом сигурно је твоја мама?

— Баш сте глупи, одговори мала, то је тата, а мама је на каси.

Спикер: — Поштована господо, један тако леп сусрет нисмо још имали у овој сезони.

СИТНИЦА

Господин Јоца који има намеру да путује, стиже на железничку станицу и на перону угледа свога пријатеља. Његов пријатељ сав узбуђен, шета горе-доле по перону.

— Шта ти је, ти си тако нервозан?

— Шта ми је! За свега два минута изгубио сам воз.

— Само за два минута па толика секирација. Судећи по теби, изгледа да си га пропустио бар за два сата!

Идила

— Ах, драги, јеси ли некад сањао да будеш мала лепа пичица!

СПИРИТИСТИЧКА СЕАНСА

Отприлике пре 100 година, држане су врло честе спиритистичке сеансе, на којима је узимао учешћа и сам Фридрих Виљем Трећи.

Хумболт, који је против своје воље морао присуствовати овим, неуспелим сеансама најотменијег берлинског друштва, изостао је једном и доцније се оправдао болешћу. — «Много сте изгубили што сте баш последњу сеансу пропустили», — рече му краљ. — «Има већ три месеца како чинимо узалудне покушаје и замислите, баш последње сеансе покрену се сто!»

— Величанство — одговори Хумболт, — паметнији попусти!

Очева љубав и кобасице

Отац славног глумца Ниделмана био је месар, а уз то добар и прост човек. Кад год би чуо да му когод хвали сина, дрхтао је од радости.

Једног дана, после неке претставе у којој је Ниделман играо главну улогу, дође у очеву радњу нека жена и затражи пола кобасице.

— Синоћ сам гледала вашег сина. Био је диван! — рече жена.

— Шта? — упита месар и нож му се мало помаче.

— Како је величанствено изгледао!...

— Па оне речи, па они покрети!...

— Збиља?... и нож му се још више помаче.

— Кажем вам. Дивила се цела публика!

— Ах, Боже мој! — рече ме-

сар и нож му већ прешас у другу половину кобасице.

— Такав полет нема ниједан глумац на нашој позорници, средан старче, ви имате сина генија! — узвикну жена.

— Ха, добра жено ево вам цела кобасица, узвикну месар.

Амбасадорова духовитост

Кад год је Анри V, француски краљ, био добро расположен а његови савременици кажу, да је то било врло често, нико није био поштеђен од његовог пецања, па ни највиши службеници на двору.

Једнога дана када се у Паризу бавио његов амбасадор на шпанском двору, гроф де Басонпјер, краљ га упита:

— Молим вас, објасните ми како сте ушли у Мадрид.

— Сире, ја сам ушао на једном малом магарцу који...

— Ха, ха, насмеја се краљ. Један велики магарац на једном сасвим малом!...

Али, амбасадор одговори духовито:

— Сире, ја сам заступао Ваше Величанство!

Пац

Краљица Јелисавета

На енглеском двору за време владавине краљице Јелисавете играо је велику улогу дворска будала Пац. Због његове превелике дрскости, једног дана је у-

Неверовање

Отац: — Не бој се, сине. Знаш, ја сам ти говорио да не уједа свако псето које лаје!

Син: — Знам, тата! Али не знам, зна ли то и гаров.

— А зашто си ти у затвору?
— Знате, господине, ја хоћу да postanем апсанција, па ко велим одавде да почнем!

— Узјами ми сто динара.
— Не могу. Имам свега три банке.

— Ништа, дуговањеш ми још седам банки.

— Зар мој синовац не ради више у вашој радњи?

— Ради, али данас није овде, јер је отишао на вашу сахрану.

Умесно питање

— Колико година имате!
— Пре двадесет пет година угледала сам свет.
— А колико сте пре тога били слепи.

Расејани бранилац

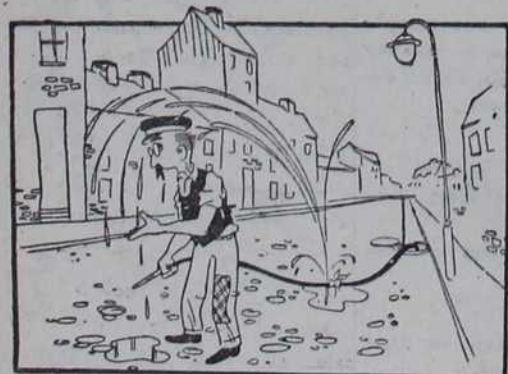
— Дођавола! Апсе га за шверц шунке. Браним га, успевам да га ослободим и доказује се да је заиста био невин.

Његова дезинфекција

— Хоћете ли мало алкохола, господине!
— Да, молим, малу чашу.

Београдске прилике

— Проклетство! Сваки пут кад поливам улицу, пада кишал

Психологија навијача

Питате зашто сам промукао? — Примера? Јест, примера. Па интересује вас зашто ми је око добро навешћу пример. Ја знам девојку која навија за свој клуб. Она је ватрена, то јест, ватрено навија. Она корача гигантски ка навијању, а на нози, којом прави гигантске кораке носи златно лонче са медаљоном у коме се налазе слике свих играча из њеног клуба.

— Не заборавите, набеђени психијатору — смешкате се у брк мојој причи — не заборавите, да нису сви навијачи такви. Има — велите — и сталожених.

Јест, има, не оспоравам. Они сталожени навијачи могу бити само онда ако су слепи, без гласа, без руку и без ногу. Јест, морају да су такви иначе о сталоженисти ништа.

Убеђени овим мојим доказима, ви морате бити согласни самном бар једним атомом свог можда-ног центрума.

И шта вам сад преостаје? Или да се сложите са мном или да бесно јакнете, да згужвате моју бедну причу, да је полијете бензином (наравно ако имате у-паљач или ауто) да је запалите и да, око ватре, заплешете неки егзотичан плес.

Не саветујем вам да ово учините, јер бих вас убудуће, при својим даљим огледима из области психологије навијача, навео као пример.

— До виђења. Јест, довиђења!

Славко Јањић

ТРАДИЦИОНАЛНО ПРИЈАТЕЉСТВО

Од увек су међу крупним капиталистима Европе и Америке, цветали мржња и супарништво. Пре овога рата, у погледу конкурентске нетрпељивости нарочито су се истицали Форд и Ситроен. Форд је у свакој прилици потцењивао Ситроенове аутомобиле док Ситроен никад није налазио довољно речи да се нару-га Фордовим »таљигама«.

У Паризу Ситроен спроводи велику пропаганду против Форда. Скоро сваке недеље излазила је по нека шаллива брошура у којој се Форд извргава руглу. У једној од њих, на пример, пише:

»Неки човек отштампао је у »Матену« оглас да би свој недавно купљени »Форд« продао за 10.000 франака. Нико се на ово није ни осврнуо. И тај човек поново оглашује своја кола за 5.000 франака. Опет без успеха. Затим снижава цену на 2.500, 1.500, 500 и најзад 200 франака. Али ни тада се не јавља ни један интересент. Кад му је све то дозлогрдило овај човек даје у »Матену« следећи кратак оглас: »Су-тра око подне оставићу свој

»Форд« пред Опером. Ко год хоће може да га узме бесплатно! И шта мислите, шта се идућег дана догодило! Наредног дана у подне стајало је пред Опером око 800 аутомобила »Форд«, чији су се власници надали, да ће се истих само на овај начин кур-талисати«.

Када је прочитао ову брошуру Хенри Форд сигурно није могао мирно заспати догод не смисли »мипо за драго«, Ситроену. И заиста, на горњу злобну анегдоту Форд или један од његових ше-фова за пропаганду одговорио је следећом причом у најчитани-јем америчком листу:

»Фабрикант Ситроен пошао је да испроба своја кола најновијег типа. Пред једним мостом на Се-ни, пред кола стаде чиновник ко-ји има за дужност да од свих во-зила за прелаз преко моста на-плаћује возарину. Испруживши руку чиновник кратко рече:

— Један франак!

Ситроен на то радосно скочи из кола и одговори:

— Пристајем, кола су ваша!»

ПРИВРЕДА

Из Дирекције за снабдевање
Промена власника. — Извештава се грађанство да је колонијал-на радња »Петролејски извори код Мајкопа« прешла у власништво немачких трупа.

Из Централне за гвожђе

Пажња. — Фирма »Средозем-но море« добила је ових дана огромну количину старог гвожђа. Заинтересована лица нека се јаве горе именованој централни, ради добијања дозволе.

Испретурани огласи

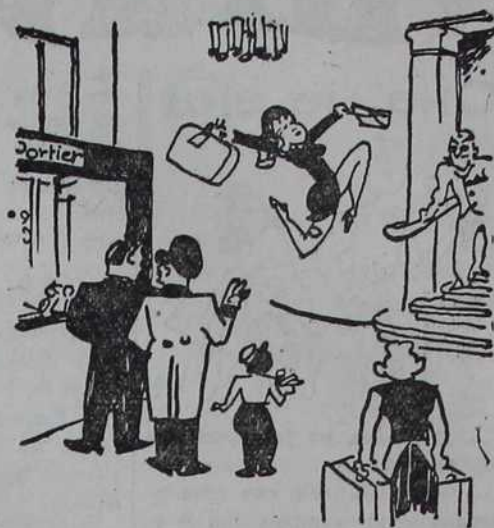
Изгубљено псето, — беле дла-ке може вас излечити од реуме-лаке са употребом купатила. У-питати стовариште мастила.

Продајем динамо мотор сред-њег раста, лепе спољашности са 15 литара млека дневно. Анђел-ко лекар.

За све поправне испите спре-мамо добро кљукане гуске.

Господин, факултетски образо-ван упрегнут може да вуче 1000 кг. може се видети код Паје млекације. — Жарково.

Сналажење

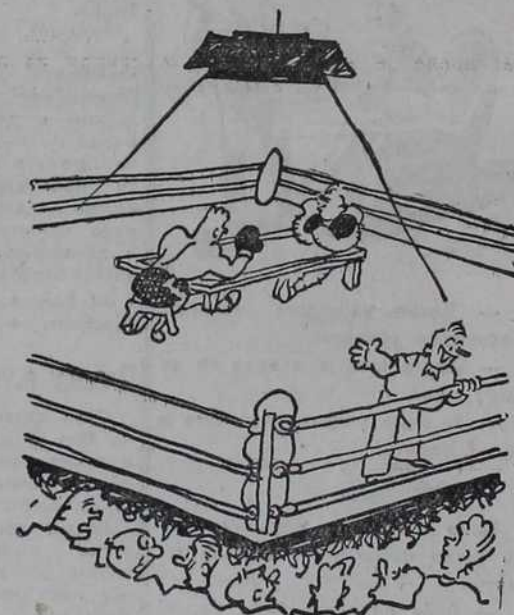

Како се играчица Мица легитимисала, кад је заборавила личну карту

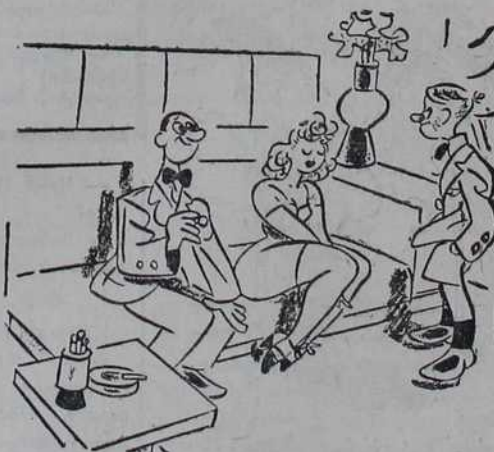
— Опростите, господине докторе, врло ми је неугодно што сам села на ваше наочаре!
— Ама, ништа се не узрујавајте, госпоћице, ове наочаре су већ много шта виделе.

Једино решење

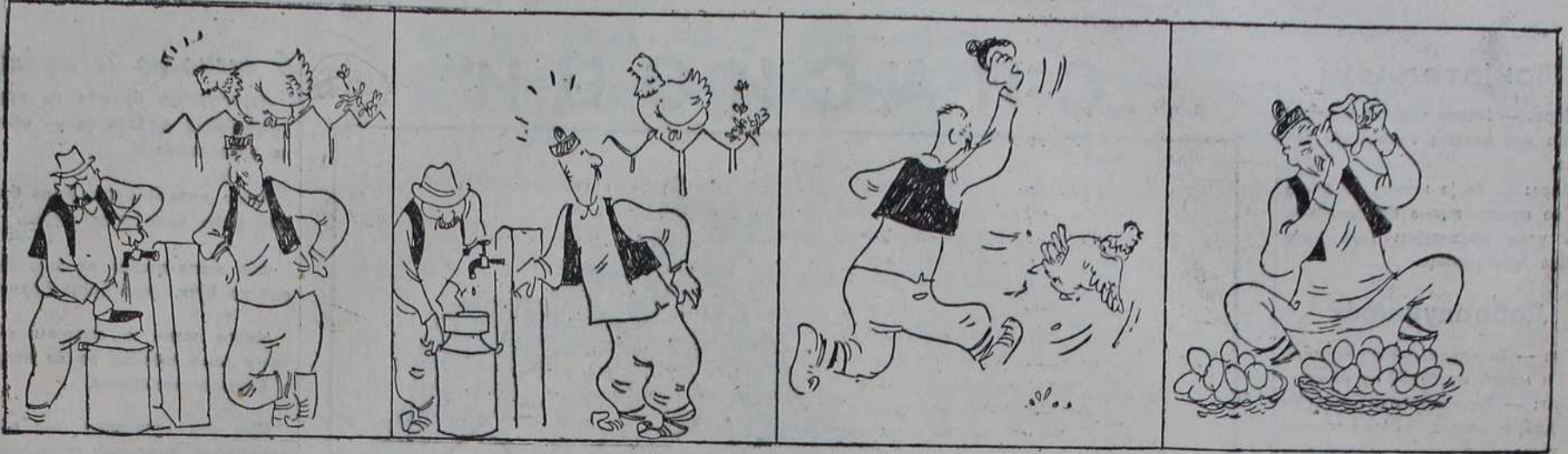
Судија: — Пошто су се борили неодлучно, боксери су сели за зелени сто.

Савремена деца

— Драги мој, ако ме оставиш са твојом се-стрицом на само и одеш да играш жмурке да-ћу ти десет динара.
— Даћу ја теби две банке, ако мене оставиш на само, и одете да играте табланета.

Раварлови фрњивљаји

А, сипаш мало воде, сипаш!

Иш!..

Ма, да видим, да није нешто видела од оног, па пила воде...

Бодљикава козерџија

Тешко да се може наћи, на читавој земљиној кугли, варош у којој би се грађани толико журили као у Београду. Толико навалио посао да се људи и жене просто сломише. Само немојте мислити да је то због рата и изузетних прилика. Боже сачувај. И пре рата је био исти случај. После утакмица, трка, биоскопа и позоришта, народ да се покоље ко ће пре да изађе. Једном речи све се сводило и своди на гужву. На корзоу, на плажи у трамвају — гужва је била обилатна. Сваки Београђанин је американизован и наша је девиза: време је новац. Једино је разлика у томе што Американац трчи за зарадом, а Београђанин за — гурњавом. Разни људи, разне ђуди...

Зато није ретка ствар да видиш некога познаника како се празан проводи. Кад га упиташ шта му је, он ти тужно одговара да му је необично што нема гурњаве. А кад је гурњави сви се осећамо као рибе у води. Рецимо после фудбалске утакмице, навали на капије 10—15.000 љу-

ди па се ривају, мувају, стају један другоме на жуљеве али опет сви срећни и задовољни дођу кући. Слична је ствар и са трамвајима. Свака кола окићена као за Врбицу, народ виси са стране као, не дај Боже, фронтле, ал' опет се у трамвај гурају и они који се возе свега две станице. И они се журе... Није им толико до вожње, колико до гурњаве. На возу исто. Народ навлаује баш на препуне вагоне, док полупразне и не гледа. Нису интересантни...! Ето и ја, пођох возом у околину Београда, али се потрефи празан воз и ја се скидох на првој станици. Што да се возам кад нема гурњаве.

Што је најлепше и странци се брзо навикну на ово и кад дође до гурњаве, они иду са нама барабар. Оно јес да нас оговарају а види се да им прија... Али смо бар скромни. Свака је жена Југовића мајка, а сваки човек мустра од патриотизма и човекољубља. И то не на језику већ делом. Младости ми, ако лажем...!

ЦИЛЕ

ТУРИЗАМ

Код нашег света констатујемо све већу жељу за излетима у природу. То је за похвалу, јер ништа тако не прија као бављење на чистом ваздуху. Варошани су раније проводили отсуства и распусте по скупим иностраним бањама, док су лепоте наше природе сасвим занемарили. Данас је сасвим супротно. Свакога дана можете видети масу грађана који одлазе у околна села да се диве пејзажима. На тај начин се ствара тешњи однос између вароши и села, а нарочито је запажено да су обновљене многе рођач-

ке везе између грађана и сељака, и то везе које су давно већ биле предате заборава. Ништа данас није лепше него, прелазећи преко старих предрасуда, открити своје сељачко порекло и пронаћи неког рођака, стрица или бабу у неком од наших дивних, романтичних села. Нарочито су запажени многи бивши народни посланици како гурају у »Х« вагону са туристичком торбом на леђима, према селима, за која су некад читали само на возном реду.

Радио спикерка: — Хало, хало, напала ме је нека крава, пардон, бик.

НАВИЈАЧИ ПРИЧАЈУ

... да Мркушић поред голманских гаћица носи и пар свилених, женских.

... да Глишовић увек, макар и у игри, носи у џепу оловку и нотес.

... да се Ловрић увек помоли пре сваке утакмице.

... да претседник плавих приликом сваке утакмице коју Б. С. К. добије да пола динара просјаку.

... да су играчи С. К. 1913 решили да се провозају фијакером кроз цео Београд ако остану прваци.

... да Божовић од своје жене добија батине кад му послови у радњи слабо иду.

Ни ми нисмо

Верила се сестра малог Перице. Вереник је дошао на вечеру код свога будућег таста и таште. Када се вечера свршила, ташта мајка малог Перице, упита вереника своје ћерке:

— Како вам је пријала вечера?

— Изврсно, одговори вереник. Овако фино нисам још никада јео!

— Бога ми, ни ми нисмо! упаде мали Перица.

Савремени речник

Зоолошка башта — место где животиње иза решетке могу да увиде сву bestiјалност људи испред решетке.

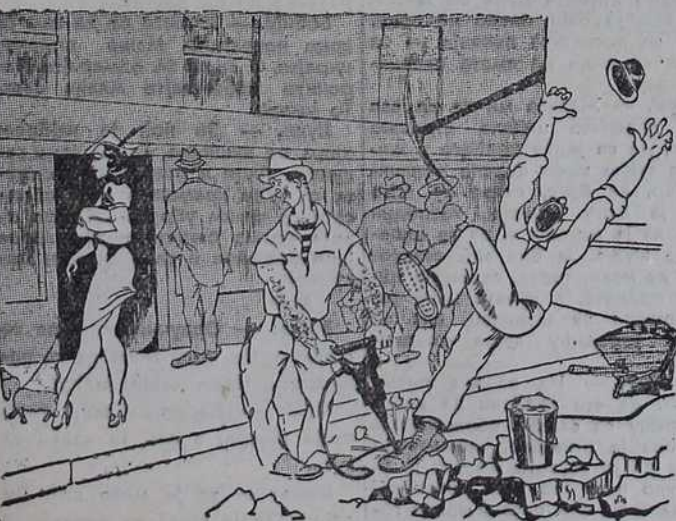
Плажа — купатила где се сунчају они који су у хладовини.

Антикварнице — Радње где се оцењује старост људске наивности.

Шкотланђанинова претња

Једном Шкотланђанину не допадне се уређење једног листа, те напише редакцији истог писмо следеће садржине:

»Поштовано уредништво. Ако лист и даље не буде добро уређен, престаћу да га позајмљујем од комшије и да га читам.«

Кад се радник загледа у лепу даму, онда други страда.

Приче о малом Перици

— Татице, да ли ми имамо код куће каквог коња? питао је једног поподнева мали Перица свог оца.

— Не, Перице, а зашто питаш?

— Знаш, кад сам се јуче шетао са мамом по Жалекедану, сусрели смо једног господина. Мама је с њим дуго разговарала, а на крају он је рекао мами: Јој, све би дивно било, кад би се само могла оног коња код куће ослободити!..

Живот је борба

„Увек сам се чудно, због чега је твој нос увек црвен, Јово. Збиља реши ми искрено“.

„Драги мој, судбина ми није била увек наклоњена и живот ми је понеки пут приредио праве ударе“.

„Па ваљда не увек по носу?“.

— Не тражим ништа, само новац!

— Ето, видите да је истина да су сви мушкарци једнаки!

Сотона најпре Бога лаже

Знаменити руски писац Достојевски у свом великом делу »Понижени и увређени« каже:

»Моралне наказе у људском облику обично носе молитвеник у руци, Бога на уснама а злочин у души«.

Велики мислиоц, идеолог и мученик за слободу индиског народа Махатма Ганди у својој непрекидној борби против јеврејства и плутократије стално опомиње свој народ речима:

»Пазите! Да би постигао успех у својем разорном деловању Со-

тона прво има Бога на устима, у његово име ради, иза њега се крије. Чувајте се Сотоне!«

Међутим, као и после прошлогодишње молитве кентерберског надбискупа — кад су европске трупе срушиле фронт на Истоку — и продрле дубоко у Русију, тако и сада после Стаљинових молепствија, европске војске са новим, неодрљивим полетом освајају нове непрегледне просторе, избијају на Кавказ и Волгу, носећи источним народима дефинитивно ослобођење и мир.

Успомене са летовања

— Ах, ви сте се вратили са летовања, господине шефе, па како је било?

— Врло добро!

— Како сте становали!

— Одлично, у једној сељачкој домаћинској кући.

— А како је било са храном?

— Што се тога тиче, ствар је мало необична. Најпре се било скунило једно прасе, брзо су га заклали и тако смо се осам дана хранили прасетином. Затим једно теле се прејело мокре траве и морали су га закласти. Опет смо, дакле пуних недељу дана имали телетину. Али тада се изненадно разболела домаћинова ташта и то смртно. Наравно, није нам преостајало ништа друго него да се спакујемо и да отпутујемо пре њене смрти...

Главни уредник: Теодор Докић.

Власник и издавач: »Просветна заједница« а. д.

Телефон редакције: 25-681.

Штампа: Штампарија »ЛУЧА«

„СПАСИОЦИ“

ЕВРОПА: — Ви хоћете да ме спасете! Ја сам срећна да сам се вас ратоси-
љала!»

Пријатељици

Дара: — Ништа није тако неморално као писање анонимних писама.

Мара: — То је истина. Ја никада не пишем писма без потписа, већ увек потписујем име моје бивше пријатељице.

Добродушност

Он: — Ти човека тако расрдиш, да би могао искочити из коже.

Она: — Па искочи. И онако би ми добро дошла, испред кревета, кожа тако старог медведа!..

Није чудо

Разговарају две пријатељице о трећој: Једна ће рећи.

— Марија се мени свиђа. Она је слика лепоте.

— Није ни чудо, када се сама намалала, одговори друга.

Дужности у брану

Састали се вереница и вереник и разговарају о своме будућем животу.

— Не заборави, драга, — рече вереник — да брак тражи много од жене: ти ћеш морати сваки дан да куваш за мене...

— Да, али ти ћеш морати и да једеш сев оно што ти ја скувам — одговори весело вереница.

Само то не

Он (сав блажен и срећан): — Дакле, драга Милице, смел ли сутра говорити с твојом мајком?

Она (узбуђено и преклињући): За Бога милаго, само то не! Та она и сама тражи мужа.

Напо да му верује

Фризерски помоћник својој обожаваној:

— Моја љубав према теби, драга, биће трајна.

— Али како да ти верујем, кад ни твоја трајна ондулација није баш сигурна.

Све на своје место

Као што свака жена репрезентује своју кућу тако и Елеонора репрезентује Белу кућу.

Свакако зато и њеног врло присног пријатеља Филкенштајна (Литвинова). Америчка опозициона штампа назива га «кућним пријатељем број 1».

Над друкчије не иде

Радио Лондон, Вашингтон и Москва лажу само онда кад треба да прикрију своје тешке губитке.

Они, дакле, непрекидно лажу.

Мала гуска

Једна млада приватна чиновница тражи запослење. Најзад примети на излогу радње, поред које је случајно прошла, једну цедуљу. На њој је писало:

— Траже се чиновници оба пола.

Сирота мала била је очајна и бризнула је у плач:

— А ја сам, сирота, само женско!

О женама и љубави

Најсигурнија бремза на прузи супружника љубави је — челична рука таште.

*
Ретко долази љубав кроз брак. Још ређе брак кроз љубав.

*
Ако жена нешто не зна, онда она не ћути, него противуречи.

*
Многе жене о мушком срцу знају само толико, да се налази у близини новчаника.

*
Што год мушкарац има више «свајања», тродупло више има и «ратних трошкова».

*
Жена је само онда дискретна — ако не зна тајне.

*
Жена репрезентује кућу, зато је и женин пријатељ називан кућним пријатељем.

*
Има жена које плаћају дугове пуљупцима, па још, веома често, добивају натраг и уплаћени износ.

*
Жена опрашта мушкарцу дрскост само онда, ако је била — у правим рукама.

*
Обећања су најуспешнији адути љубави.

После заноса

Прељубница, ујутру гледајући се у огледалу:

— Чудне су ове дивље љубавне ноћи! Целу ноћ осећам се за десет година млађа, а кад ујутру ступим пред огледало изгледам петнаест година старијом.

Баба и унука

— Е, моје дете, кад сам ја била млада као ти нисам чувала ствари које вреде у ташни, већ паре у чарапи испод подвезице.
— Ју, бабо, зар баш на томе месту где их свако може да види?!

— Реци ми, Мебел, ти си млада, а удајеш се за старог
Покетфилера. Шта ће ти он пружити сем својих милиона!
— Своју срчану ману!

ПЕТПКА РОЈКА одговара...

Стојиш. — Ваше је писмо кратко и јасно. Морам да га објавим, јер је интересно. Пишете ми: »Теткице драга, волим је, до лудила волим. Али она за мене ни да чује неће. Пркоси ми, са другим се шеће. Шта да радим ја?«

Ваш случај је прост и лак. Једноставно дигните руке од ње. А ако вам је баш тешко на срцу, а ви се посветите поезији — из писма се види да имате песничког дара.

Пери. — Жалите ми се да вас нове салонске ципеле страшно жуље, да се једва крећете у њима, а старе нема смисла облачити, јер, за Бога, старе су. Шта вам ја могу помоћи, господин хоће да је монден и да га ципеле не жуље. Ја бих вам саветовала да нове, тесне, салонске ципеле продате, а купите неке веће ципеле за штрапац, али се бојим увредићу ваше монденство.

Микици. — Из вашег писма видим, да сте требали да идете на плажу са вашом обожаваном, али она је отказала, извињавајући се да је заузета. То вас је увредило и ви сте сада разочарани. Не ваља вам посао, млади господине. Не вреди секирати се за сваку ситницу. Ако је одбила да

иде у недељу с вама то не значи да вас не воли. Можда је стварно била заузета, а ви одмах пали у разочарење. Само храбро, младићу, све се да поправити.

Цани. — Пишеш ми, да си добила летње пеге. Буди срећна што сад имаш знак по коме се разликујеш од других.

Бобију. — Жалите се да вам је срце попустило. Мање штрапацајте, а више се одмарајте. Нарочито избегавајте млађи свет. То умара.

Лули. — За ноћ је најбољи крем од кишнице, са пераћим сапуном. Лице и врат добро опрати са овим кремом и онда обрисати са сувим убрсом. После овога крема ставити пудер »прочијено брашно« и тако спавати целу ноћ.

◆◆
Жена: — Одлучила сам да те оставим. Не могу више да те подносим... Идем својој мајци.

Муж: — Добро... Спакуј лепо своје ствари, а ево ти новац за пут...

Жена: — то је мало што ми дајеш! То је једва за одлазак, а шта ћу да радим за повратак!